

Gij zijt een heilig volk, luidt het in

Exodus 19:6 En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israëls spreken zult.

Deuteronomium 7:6 Want gij zijt een heilig volk den HEERE, uw God; u heeft de HEERE, uw God, verkoren, dat gij Hem tot een volk des eigendoms zoudt zijn uit alle volken, die op den aardbodem zijn.

Deuteronomium 14:2 Want gij zijt een heilig volk den HEERE, uw God; en u heeft de HEERE verkoren, om Hem tot een volk des eigendoms te zijn, uit al de volken, die op den aardbodem zijn.

Deuteronomium 14:21 Gij zult geen dood aas eten; den vreemdeling, die in uw poorten is, zult gij het geven, dat hij het ete, of verkoopt het den vreemde; want gij zijt een heilig volk den HEERE, uw God. Gij zult het bokje niet koken in de melk zijner moeder.

Deuteronomium 26:19 Opdat Hij u alzo boven al de volken, die Hij gemaakt heeft, hoog zette, tot lof, en tot een naam, en tot heerlijkheid; en opdat gij een heilig volk zijt den HEERE, uw God, gelijk als Hij gesproken heeft.

Deuteronomium 28:9 De HEERE zal u Zichzelven tot een heilig volk bevestigen, gelijk als Hij u gezworen heeft, wanneer gij de geboden des HEEREN, uws Gods, zult houden, en in Zijn wegen wandelen.

Jesaja 63:18 Uw heilig volk heeft het maar een weinig tijds bezeten; onze wederpartijders hebben Uw heiligdom vertreden.

1 Petrus 2:9 Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;

Iets dat heilig is vraagt om zorg en bescherming. Iets dat heilig is wordt gemakkelijker ontheilgd dan dat het rein blijft. Dat geeft het volgende voorbeeld te kennen:

Haggai 2:11 (2-12) Alzo zegt de HEERE der heirscharen: Vraag nu den priesters de wet, zeggende:

12 (2-13) Ziet, iemand draagt heilig vlees in de slip van zijn kleed, en hij raakt met zijn slip aan het brood, of aan het moes, of aan den wijn, of aan de olie, of aan enige spijs, zal het heilig worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Neen.

13 (2-14) En Haggai zeide: Indien iemand, die onrein is van een dood lichaam, iets van die dingen aanroert, zal het onrein worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Het zal onrein worden.

14 (2-15) Toen antwoordde Haggai, en zeide: Alzo is dit volk, en alzo is deze natie voor Mijn aangezicht, spreekt de HEERE, en alzo is al het werk hunner handen; en wat zij daar offeren, dat is onrein.

Het gaat JHWH vooral over de reinheid van Zijn heilige zaadlijn. En daarbij speelt het seksuele verkeer een hoofdrol. Om de reinheid en heiligheid van het volk te waarborgen en het volk te beschermen tegen onreinheid gaf Elohim duidelijke voorschriften.

Wij weten immers dat de voortplanting het hoofdelement is voor het instandhouden van een volk, een ras of de mensheid. En dat in het sperma de **levenskracht** zit, de levensenergie, om een volk, ras en mensheid in stand te houden op een verheffende wijze. Verval en degeneratie door onreinheid is fataal.

Wij zullen eens gaan zien wat er zo al in de Bijbel staat rond de reinheid en onreinheid van de levenskracht die in het mannelijk sperma aanwezig is, en hoe men daarmee dient om te gaan.

Wanneer een soldaat voor het eerst in het leger komt geeft men hem niet direct een karabijn of mitrailleur in handen, want dan gebeuren er ongelukken. En op gelijke wijze heeft Elohim instructies gegeven aan mannen en vrouwen hoe zij om dienen te gaan met de zaken van het geslachtsverkeer en de voortplanting. Dus niet voor de voet in het wilde weg maar wat aanrømmelen.

Onrein volgens Strongs = 02931 th aa m ee', tama, van 02930

AV -unclean 79, defiled 5, infamous 1, polluted 1, pollution 1; 87 StV-onrein 67, het/de/een onreine 18, iets onreins 2; 87 NBG-onrein 71, het/de/een onreine 14, iets onreins (De 26,14) 1, onreinheid (Eze 22,5) 1; 87

1) onrein, onzuiver 1a) ethisch en godsdienstig 1b) ritueel 1c) ook van plaatsen

En wanneer een ziel iets onreins zal aangeraakt hebben, met iets, dat naar de wet onrein is, in aanraking zal zijn gekomen als de onreinheid van de mens (hfst.12-15) <#Le 12 Le 13 Le 14 Le 15> of het onreine vee (Lev.11:4-8) <#Le 11.4-8> of enig onrein verfoeisel 1) (Lev.11:10-42) <#Le 11.10-42> en zal van het vlees van het dankoffer, dat van de HEERE is, gegeten hebben, zonder zich vooraf van deze verontreiniging naar het voorschrift van de wet te hebben gezuiverd, zo zal die ziel uit haar volken uitgeroeid worden.

Onrein, verfoeisel. 1) In het Hebreeuws Uqs (Schékéts), eigenlijk wat men te schuwen heeft. Hiermee wordt samengevat, wat in hfst.11:10-42 Lev. 11.10-42 nader wordt aangeduid.

Volgens de Encarta encyclopedie is:

Reinigingsrite: De gedwongen tijdelijke onthouding door individuele personen als gevolg van geestelijke of lichamelijke onreinheid, die veelal samenhangt met het op enigerlei wijze vergieten van bloed. Deze onthouding, die soms gepaard gaat met reinigingsriten, wordt opgelegd omdat de groep vreest dat de besmette persoon de onreinheid via seksueel contact op een ander zal overdragen, of dat de onreinheid de relatie tot het goddelijke zal verstoren. De onthoudingswetten nemen in dit laatste geval in strengheid toe naarmate men zich dichter bij het heilige bevindt.

Priesters en Levieten zijn constant onrein wanneer zij offers slachten.

Rein in het Hebreeuws is *tahier*, en onrein is *tama*. In het Grieks is rein *katharos*, en onrein is *akatharos*.

Het Hebreeuwse begrip rein/onrein heeft weliswaar ook de betekenis van schoon/vies. Maar meer nog heeft het de betekenis van *onvermengd, louter, oorspronkelijk, puur, doorzichtig*. Onrein is troebel, vermengd en verstopt.

In sociaal en ethisch verband, waar het onderlinge verhoudingen betreft, kunnen wij spreken van zuiver, oprecht, duidelijk, doorzichtig.

Elohim spreekt tot ons de waarheid, in zuivere, reine en duidelijke taal, Ps.12, Zef.3:9.

Rein en onrein ziet dus niet slechts op vuile handen en op onwettige seksuele handelingen. Nee, het omvat zelfs het terrein van de menselijke geest, dat door onreine geesten kan worden bezet. Onreine geesten nestelen en vestigen zich niet slechts in de menselijke geest, maar ook in huizen, vooral in tempels en kerken. Die onreine geesten hebben bepaalde gemeenschappelijke karaktertrekken, zoals o.a.. bij de Farizeeën was te zien, nl. geveinsdheid door onduidelijk te zijn, het vervangen van de waarheid, hoofdzaken wegrekenen en bijzaken opblazen (de mug uitzuigen).

“Vuile” dames en heren kunnen er uitwendig soms keurig netjes uitzien. Van binnen zit hun vuiligheid, zijnde ‘grijpende wolven’. Hun onreinheid ligt o.a.. in het niet zo heel nauw nemen met de huwelijksbeloften en zede.

Rein en onrein spiegelt vooral de innerlijke zieletoestanden af. Politici verbergen maar al te graag hun duivelse doelstellingen achter het masker van religie. We zien in de krant de laatste tijd regelmatig foto's van de nieuwe Russische premier Poetin en van de nieuwe Amerikaanse president Obama, waarop zij staan afgebeeld met kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders. De vlag moet de lading dekken. In Spurgeon (ook wel de “prins der predikers” genoemd) heb ik eens gelezen dat hij het voorbeeld aanhaalde van een smokkelaar die met een tas vol smokkelwaar door de douane moest. En wat deed die smokkelaar? Hij legde een Bijbel op de tas, zodat de douane zou kunnen zien dat ze niet met een smokkelaar, maar met een christen te maken hadden. De douane kende zulk soort camouflagetechnieken wel en pakte de tas uit, en daar kwam de smokkelwaar te voorschijn!

De vorige Amerikaanse president Bush Jr in gezelschap van verschillende belangrijke religieuze (uitsluitend R.K.) leiders van Amerika. Van links naar rechts: aartsbisschop van Denver, Charles Chapput, de aartsbisschop van New York, Edward Egan, Bush, de aartsbisschop van Miami, John Faverola en geestelijke Agnes Mary Donovan. Boven hun hoofden hangt een bord met het opschrift: Faith in action = Geloof in actie. Dát belooft wat!

Aan het reine en onreine dier kan een mens zichzelf spiegelen, van: Zo ben ik ook als ik hetzelfde doe als dat dier.

Een varken is onrein omdat het kadavers eet, zelfs van zijn levende soortgenoten de staarten en oren afbijt, zich in het slijk lekker voelt, etc. Zulke slechte karaktereigenschappen dienen de mens af te schrikken. Onreine beesten zijn meestal rovers. Daarvan moet de mens leren niet te roven. Petrus zag in het laken onreine dieren, en werd erop gewezen dat dit het beeld was van het ongecultiveerde verloren Israël dat aan het heidendom gelijk was geworden.

Er is in de schepping iets oorspronkelijks, waarin de factor herstel aanwezig is als een zuiveringsprincipe, dat de onreinheid weer verdrijft en buitensluit.

Er moet doorstroming kunnen zijn, anders vertroebelt het stilstaande water en wordt het brak. Naar doorstroming verlangt een oprecht mens, zoals de psalmist in Ps.51:12.

Mijn hart, o hemelmajesteit, is tot Uw lof en dienst bereid!

Waarom het verbod op onreine dieren?

Zie Lev.11-15. Dat wijst erop dat Elohim de uniciteit van Israël tot uitdrukking wilde brengen via de reinheid. Toen de zonde in het Paradijs was bedreven, was daarmee de omgang met Elohim geblokkeerd. Toen de zonde inkwam bracht dat effecten met zich, nl. de onreinheid. Onreinheid is een gevolg van de overtreding.

Onder die onreinheid vielen huidziekten als melaatsheid, geboorte, meeldauw, menstruatie, zaadlozingen, dood, en onreine dieren, etc.

Wonderlijk is het feit dat een geheel melaatse door de Priester rein verklaard mocht worden. Ps.51.

De reine en onreine dieren dienen ons het volgende te leren:

Reine dieren herkauwen en verdelen hun klauw, Lev.11:1-8, d.w.z. dat wij met onderscheiding alle dingen zullen beoordelen en niet alles voetstoots aannemen. Wij moeten geijkte maatstaven hanteren, goed en kwaad kunnen onderscheiden, bezinnen, en alles rustig op ons in laten werken, weloverwogen.

Van de reine vissen kunnen wij leren dat zij niet in modder zwemmen en geen dood aas eten. Zij verheffen zich boven het vieze milieu, en via hun schubben dragen zij een pantser tegen verderfelijke invloeden.

Onreine dieren leren ons dat wij ons als mens niet in de modder mogen thuis voelen, niet

het negatieve en asociale, en wij de hygiëne dienen te kennen en te praktiseren.

Er zijn onreine vogels die kruipen en niet kunnen vliegen, dus in feite geen vogels zijn. Dat wijst ons mensen erop dat wij waarachtig mens dienen te zijn, en niet zijn als wezens die op mensen lijken. Dus zullen wij een menswaardig leven moeten leiden, niet platvloers, zonder geestkracht en hogere idealen.

Kruipend gedierte wijst ons naar mensen die alleen voor hun lusten leven en hun buik vullen, zonder erbij na te denken. Zij kunnen zich niet boven het stof verheffen, maar zijn dag in dag uit druk met zichzelf en o.a. geld-gieren. Dat is pure slavernij, waarvan wij verlost dienen te zijn.

Over het eten van vlees, zie brochure 595 en 602.

Rein en onrein ivbm. de vrouw

In de geschiedenis van het jodendom en christendom ziet men de vrouw als ritueel onrein. Het is opvallend dat in het verleden de vrouw het altijd moest ontgelden en als zondebok werd gehouden. Vooral bij de joden is de maan(d)cyclus van de vrouw de oorzaak ervan dat zij in een staat van onreinheid verkeert. Gelijksortige taboes tegen menstruatie bestonden ook al bij de oude Grieken en Romeinen. De oude kerkvaders hebben hun manische anti-sekshouding overgehouden door hun vrees voor de steeds terugkerende vrouwelijke onreinheid. Zij waren bang dat de heiligheid van het kerkgebouw erdoor ontwijd zou worden, met name het altaar. Daarbij komt dat de kerkvaders in een klimaat leefden waar de voortplanting en liefdesgemeenschap werd gezien als zondig. Vandaar dat men stelde dat men een vrouw niet de heilige zaken van de kerk kon toe betrouwen.

Vrouwen mochten zelfs tijden lang niet deelnemen aan de Eucharistie. Vanzelf konden vrouwen dus géén ambtsdraagsters zijn. Wél begroef men rijken in de kerken of kathedralen, waardoor het gebouw permanent onrein is, zoals de Nieuwe Kerk in Delft waar de Oranjes liggen.

Praalgraf Willem van Oranje

Het werden 'rijke stinkers' genoemd, want men rook de lijklucht nog wel lange tijd na de begrafenis.

In Lev.12:1-8 staat inderdaad de onreinheid van de vrouw tijdens haar menstruatie beschreven. Allerlei kleine rampen en ongelukken werden toegeschreven aan het contact met onreine vrouwen, zoals het bot-worden van messen en bijlen, het breken van stelen, het plotseling sterven van dieren en het vroegtijdig vallen van fruit, etc. Honden zouden van menstruatiebloed hondsdolheid krijgen (rabiës). Men kende magische krachten toe aan het menstruatiebloed.

Sommige kerkvaders beschermden de vrouwen wel tegen dit soort taboes, zoals uit de Didascalia uit de 3e eeuw blijkt. Zelfs paus Gregorius I schreef

in het jaar 601 dat de vrouw wél in de kerk mocht komen tijdens haar maandcyclus.

Tertullianus (155-245) begon reeds met het taboe tegen de vrouw aan te vuren. Jerome (347-419) deed er nog een schepje bovenop, door te stellen dat alle seksuele gemeenschap zondig was, zelfs in het huwelijk. Hij stelde dat het huwelijk met haar duistere seks van ná de val was, en dat de menstruatie de vrouw onrein maakte. Verder stelde hij dat heilige vrouwen die getrouwd waren, heilig waren doordat zij leefden als maagden. Door zich van seks te onthouden, kon de vrouw de status van een man verkrijgen. Maagdschap is de oorspronkelijke situatie, en huwelijk is door de zonde ontstaan, zo redeneerden de kerkvaders.

Augustinus was al niet veel beter, door te stellen dat het plezier dat men aan de huwelijksgemeenschap heeft of beleeft, komt vanwege de zonde, daar ook in het huwelijk volgens hem seks zonde was. Hij zag het menselijk sperma als bedorven door de zonde, zodat een vrouw ook nooit priesteres mocht worden. Ook stelde Augustinus dat Elohim aan Adam en Eva wanneer zij niet hadden gezondigd, hen evenwel kinderen had gegeven zónder seksuele gemeenschap, door één of ander wonder. Maar, we mogen niet al te verachtelijk van Augustinus spreken, want hij achtte de zonde der huwelijksgemeenschap wél vergeeflijk. En dat vergoedt toch weer veel (!)

Vandaar dat Jezus volgens de kerkvaders nooit op normale wijze kon zijn verwekt. Daartoe voerde men dan ook het dogma in van de onbevleete ontvangenis, in tegenstelling tot het Schriftgegeven dat Maria overschaduwde werd door de heilige Geest. Liefde en plezier tijdens huwelijksgemeenschap zag Augustinus meer als een ziekte, en een goed christen haat in zijn vrouw de seksuele omgang als zijnde een noodzakelijk kwaad. De perfecte gelovige leeft als broer en zus met zijn vrouw, aldus de kerkvaders. In de kloosters werd wel een heel beetje de hand gelicht met de opvattingen der kerkvaders, waar men maar al te graag veel van dat "noodzakelijke kwaad" bedreef in all rust en stilte, want het was immers vergeefbaar. Wat niet vergeefbaar was, was hun zonde van abortus en moord op de ongeborenen. Trouwens, dit soort bloedschulden verontreinigt ons land zwaar, en ook de rest van de wereld waar abortus op grote schaal wordt toegepast.

Deuteronomium 19:10 Opdat het bloed des onschuldigen niet vergoten worde in het midden van uw land, dat u de HEERE, uw God, ten erve geeft, en bloedschulden op u zouden zijn.

Psalmen 51:14 (51-16) *Verlos mij van bloedschulden, o God, Gij, God mijns heils! zo zal mijn tong Uw gerechtigheid vrolijk roemen.*

Psalmen 106:38 *En zij hebben onschuldig bloed vergoten, het bloed hunner zonen en hunner dochteren, die zij den afgoden van Kanaan hebben opgeofferd; zodat het land door deze bloedschulden is ontheiligd geworden.*

Jesaja 4:4 *Als de Heere zal afgewassen hebben den drek der dochteren van Sion, en de bloedschulden van Jeruzalem zal verdreven hebben uit derzelve midden, door den Geest des oordeels, en door den Geest der uitbranding.*

Jesaja 33:15 *Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin der onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;*

Hosea 1:4 *En de HEERE zeide tot hem: Noem zijn naam Jizreel, want nog een weinig tijds, zo zal Ik de bloedschulden van Jizreel bezoeken over het huis van Jehu, en zal het koninkrijk van het huis van Israel doen ophouden.*

Hosea 4:2 *Maar vloeken en liegen, en doodslaan, en stelen, en overspel doen; zij breken door, en bloedschulden raken aan bloedschulden.*

En is dit laatste niet de toestand waarin wij als volk en wereld vandaag de dag verkeren!!

In het jaar 241 schreef de aartsbisschop Dionysius van Alexandrië het volgende:

“Menstruerende vrouwen mogen niet aan de heilige tafel komen, of iets ervan aanraken. Laat hen niet in de kerken maar elders bidden”. Zijn stem viel op, daar in die tijd in de kerk diaconessen nog volop dienden. In de Westerse kerk volgde men ook dit anti-vrouwspoor wat het eerst in de Oosterse kerk werd getrokken.

Het concilie van Carthago in 345 legde aan de bisschoppen, priesters en diaconessen geheelonthouding op.

Het concilie van Orange in 441 en in Epaon in 517 besloot dat er geen vrouwelijke diakens meer mochten zijn, vanwege de vrees voor ontheiliging door menstratiebloed.

De Synode van Auxerre in 588 besloot dat vrouwen alleen met handschoenen aan mochten deelnemen aan de commune, vanwege hun mogelijke onreinheid.

De Synode van Rouen in 650 verbood de priesters om de Avondmaalsbeker in handen van vrouwen te geven, noch de vrouwen toe te staan de beker door te geven aan anderen.

Bisschop Timothy van Alexandrië besloot in 680 dat echtparen op zaterdagen en zondagen en op de dag der commune géén geslachtsgemeenschap mochten hebben. En dat menstruerende vrouwen niet konden worden gedoopt.

Tijdens de Middeleeuwen zag de kerk de vrouw min of meer als een dier dat menstrueerde. Zelfs ijzer zou door contact met dat bloed extra gaan roesten.

Julius Solinus heeft een boek geschreven over mirakelen, waarin hij het menstratiebloed beschrijft als zijnde zeer afschuwelijk en onzuiver, dat alle vruchtbomen die ermee in contact komen hun vruchten daardoor zullen verliezen en dat zelfs de lucht er duister van wordt. In het jaar 1140 vaardigde de kerk speciale decreten uit over rituele onreinheid van de vrouw, het zgn.. Decretum Gratiani.

Zelfs in 1917 volgden er nog zulk soort besluiten, o.a.. in de Codex Iuris Canonici. Pas in 1983 kwam hierin verandering, beschreven door de New Code of Canon Law. Hierin erkent de kerk dat zij ten onrechte de vrouw met vele vooroordelen heeft behandeld.

Rein en onrein i.v.b.m. de voortplanting

Kenmerkende eigenschap van levende wezens is, het vermogen tot voortplanting. Geen computer kan zichzelf dupliceren. Alleen levende wezens kunnen dit, waarbij de levensprocessen zich slechts in één richting voltrekken, nl. van geboorte naar dood. Bij de wedergeboorte voltrekt zich het nieuwe levensproces omgekeerd van geestelijk dood naar nieuw leven.

Het leven is onomkeerbaar, en daarin ligt het verschil tussen leven en dood, rein en onrein. Vandaar dat de voortplanting van het leven het allermooiste en tevens het minst begrepen geheim is voor ons mensen. Van het ware wezen der voortplanting weten wij totaal niets af! Wel weten wij iets af van de lichamelijke bijzonderheden der schepping, maar niets van het mysterie van het leven zelf.

Wij weten dat de bevruchting geschiedt door de geslachtsgemeenschap, waarbij het sperma van de man meer dan 200 miljoen zaadcellen bevat, dus een enorme rijkdom en hoeveelheid, waarvan er slechts één zaadje als eerste de rijpe eicel van de vrouw bereikt in de eileider en zich daarmee samensmelt. En dáár begint dan de bouw van een totaal nieuw leven in de baarmoeder, dat zich binnen ongeveer 40 weken rijp weet om zelfstandig te

gaan leven. Binnen die tijd zijn de miljoenen cellen klaar en is er een volledig nieuw mensje ontstaan.

Daarbij is er een opmerkelijk verschil tussen de lichaamscellen en de geslachtscellen, zie het boek van dokter N. Bos, Natuur en Gezondheid, p.164. Geslachtscellen worden uit lichaamscellen gevormd en daarbij worden de chromosomen niet gehalveerd. Elke nieuwe geslachtscel neemt de helft van het aantal hele kernlissen over. Had de moedercel 40 chromosomen, dan krijgen de uit haar ontstane 2 geslachtscellen elk 20 kernlissen.

Wat hier dus plaatsvindt behoort tot de méést wonderlijke dingen ter wereld, n.l. de celdeling. Het leven van de mens begint dáár, waar de zaadcel van de vader zich verenigt met de eicel van de moeder. De dan bevruchte eicel gaat zich met grote snelheid delen, van 2 naar 4, van 4 naar 8, van 8 naar 16, 32, 64, 128, etc..., totdat een geheel nieuw mensje is ontstaan.

Maar ook hier weer het wonderbaarlijke ín die celdeling, dat niet alle cellen even snel delen. Van de eerste vier cellen delen zich de eerste drie wél even snel. Dat zijn de lichaamscellen. De vierde deelt zich minder snel, en dat is de geslachtscel.

Tijdens de jeugd groeien alleen de lichaamscellen, en pas tussen het 10e en 16e jaar beginnen de geslachtscellen zich te delen. Dan begint bij het meisje de menstruatie en bij de jongen de zaadvorming.

Merkwaardig dat éénvierde deel gewijd is aan de voortplanting van het leven! De productiviteit van de geslachtsklieren van de man -die vele jaren lang miljoenen zaadcellen kweken- laat zich slechts verklaren uit het feit dat zij eenvierde deel van de mens uitmaken.

Wij mensen zijn dus verdeeld in drievierde lichaamscellen en eenvierde geslachtscellen, die elk een eigen leven leiden, binnen één mens.

De lichaamscellen zijn voor onszelf, en de geslachtscellen zijn voor ons nageslacht! Reeds Plato zag dit fenomeen en typeerde dat als het “onsterfelijke” deel, de voortplantingskracht.

De geslachtsorganen van man en vrouw zijn gelijkwaardig van bouw, waarbij de mannelijke naar buiten en de vrouwelijke naar binnen zijn gemaakt. Wat bij de man een zaadcel is, is bij de vrouw een eicel.

De rijping van de zaadcellen is een al even uniek proces, want deze worden niet door het bloed, maar door speciale voedingscellen gevoed, waarvan er wel 100 miljoen per dag worden geproduceerd. De rijpe cellen worden uit

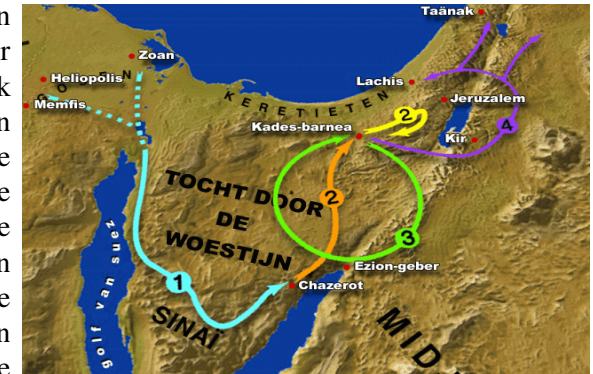
de teelballen in de bijballen geschoven, dat als reservoir dient. De aangemaakte cellen zijn nog droog en worden met het sap van zaadblaasjes van de prostaat vermengd, dat als een soort melk is en waardoor de zaadcellen bewegelijk worden. Deze zaadcellen zijn de dragers van de erfelijkheid, de genen, die het wezen van de generatie vormen. Ze zijn geladen met alle erfelijke eigenschappen, wat in wezen hét grootste wonder van het menselijk lichaam kan worden genoemd.

En juist rondom deze grote geheimen van het leven en de voortplanting heeft Elohim volkomen reinheid geëist. Gaat hier iets mis, dan is dat fataal en moeilijk, zoal niet meer te herstellen. In het sperma zit de levenskracht, de levensenergie gebundeld, waarin de bloedlijn wordt overgedragen. In het sperma zit het complete DNA der erfelijkheid opgeslagen, en in de eicel het complete RNA, en dat leeft dmv. een heel klein stroompje als levenskracht, hetwelk elektrisch meetbaar is, o.a.. via ECG. Zodra dit levensstroompje wegvalt of afsterft, is er sprake van onreinheid. En wanneer er een onverwachte zaadlozing is en er ergens zaad op komt te vallen, zijn de dingen onrein en dienen ze te worden gewassen, zie de reinheidswetten in Lev. 15:16vv.

Daarom is een dood lichaam onrein, want daar is de levensenergie, de elektrische levenskracht geweken en sterven de cellen af, Lev.11:31,35, Num.19:14,16. Door de levensenergie worden de cellen in leven gehouden en vernieuwen zij zich steeds. Bloed en sperma wat met zuurstof in aanraking komt sterft af, en vandaar de onreinheid. Open wonden zijn onrein, Lev.15:2.

Heilig

Als geen ander woord in de Schrift is het woord “heilig” misverstaan. Algemeen denkt men bij het woord “heilig” aan iets dat ver van ons af staat, koud en iets dat men niet mag aanraken. Nee, het woordje heilige

heeft niets afstotends, maar heeft een wervende kracht, iets warms en aantrekkelijks, lieflijk en opbouwend. Het heeft niets te maken met apartheid, alsof men daardoor buiten het leven zou komen te staan. Een heilige is per se geen kluisenaar, monnik of paalheilige, als één die buiten de samenleving vertoeft.

Het Hebreeuwse woord voor heilig is kadoosj of kodes, wat afgeleid is van kad, een woord dat gebruikt wordt om iets stralends aan te geven, zoals een stralende dag, een stralende oplossing, of een krachtig bevel.

Plaatsen als Kades Barnea werden als heilige plaatsen beschouwd, want daar waren bronnen met levend water.

Heilig betekent ook vast, zeker, rein, vastheid, etc. Daarom heet het huwelijk heilig, daar het een vaste verbintenis is. Heiligheid roept om wederliefde en gehoorzaamheid.

De Geest van Elohim is de heilige Geest, de uitstralende kracht, waardoor de gelovigen worden geleid in alle waarheid, verzekerd en getroost.

Heilig is dus beslist geen statisch begrip, maar dynamisch, dat het leven bezielt en mensen doet stralen als Zijn getuigen. Wat onrein is, is vuil en dient te worden verwijderd. Heilig maakt vol, compleet en heeft de toekomst.

Heiligen is niet zozeer afzonderen of iets afscheiden van de rest. Het is een apart zetten voor een speciaal doel, omdat het tot een andere categorie dan de rest behoort. Heiligheid is dus een uiterst positief begrip. Elohim is heilig, maar woont wél in het midden van Zijn volk, en waarom? Omdat Hij hen liefheeft. Jahweh heeft Israël voor

zichzelf gekozen, daarom kan Hij het niet dulden dat het volk andere goden erop na houdt. Daardoor wordt het volk ontheilgd en onrein, wat de jaloersheid van Elohim opwekt.

Israël dient zichzelf te heiligen als teken van toewijding en onderdanigheid. En dat dient onberispelijk eraan toe te gaan. Hoewel de geschiedenis toont dat Israël dikwijls zichzelf verontreinigde, zal het eens een geheel heilig volk zijn, naar de toezegging in Jer.30-33. Ja alles in het dagelijks leven zal eenmaal Jahweh heilig zijn, zodat er zelfs op de bellen van de paarden zal

staan: “De heiligheid van Jahweh”. Zacharia.14:20. Daarvan zingen wij nu reeds in de psalmen: De heiligheid is voor Uw huis, o Heer, eeuw uit eeuw in tot sierraad en tot eer!

Indivuele en nationale reiniging en verontreiniging

De nationale verontreiniging welke in onwetendheid geschiedde van het volk Israël werd eenmaal des jaars op de Grote Verzoendag beleden en verzoend. Zie onze brochures over de Grote Verzoendag.

De individuele verontreiniging van onwetende zonden van elke Israëliet geschiedde door offeranden. Voor bewust gedane zonden geldt geen verzoening. Dat diende men zelf goed te maken.

Hoe ontvangt een mens vergeving van zonden? Zie brochure 477.

Rein heeft als kleur wit, en op wit ziet men elke verontreiniging! 2Cor.7:1.

Hoe moeilijk valt het om witte klederen schoon te houden, en dat geldt voor elke gelovige die nog in een wereld leeft waarin de vuiligheid van alle kanten ons aankijkt. Wij leven hier op aarde nog op bezet gebied van de boze, in ballingschap. En de ballingschap is onrein, Hos.9:3. Dan zit men in Babel en haar systeem, en daar leven wij ook in en zijn noodgedwongen er deel aan te nemen. Daarom hebben wij dagelijks de reinigmaking nodig en zuchten wij

zolang wij nog in bezet gebied zijn en een lichaam der zonde rondragen. Wij allen zijn als een onreine, Jes.64:6.

Mijn vader droomde eens dat hij in een klas zat aan een grote ronde tafel waar JHWH de Leermeester van was. Alle leerlingen kregen een ouderwetse inktpen en een vel wit papier en mochten erop schrijven. Mijn vader pakte enthousiast de pen en doopte in de inktpot en begon te schrijven. Maar ineens drupte de pen en ontstond er een grote vlek op het witte papier. Terneergeslagen viel mijn vader voorover met zijn hoofd op de tafel en voelde zijn leven als mislukt. Toen kwam JHWH naar hem toe,

beurde zijn hoofd op, keek mijn vader vriendelijk aan en veegde met Zijn hand de grote vlek weg, zodat het papier volkomen wit werd. Daarna pakte JHWH de hand van mijn vader, waarin nog de pen was en doopte opnieuw in de inktpot en begon met Zijn hand over mijns vaders hand opnieuw te schrijven, grote en sierlijke letters. En wat stond daar geschreven?

Ik ben van Jahweh . (Ik ben des Heeren, St.Vert.) Jes.44.

Daaruit leerde mijn vader dat zijn eigen kunnen altijd faalt, maar dat ons leven in JHWH geheiligd dient te zijn. Dan zijn wij rein en worden bekleed met lange witte klederen.

Ps. 99:8. Berijmd.

Geeft dan eeuwig' eer - Onzen God en HEER'.
Klimt op Sion, toont - Eerbied, waar Hij woont,
Waar **Zijn heiligheid** - Haren glans verspreidt;
Heilig toch en t'eren - Is de HEER' der heren.

Wij verwijzen hierbij naar brochure 581: "De Wereldwijde Seks-kermis"

